

במיעים שייה

עלון להורות מעצימה ומובילה, בפרט לחינוך נוער מתבגר ומתמודד.

להרשמה לקבלת העלון במייל
bs0583201525@gmail.com
לתרומות והנצחות - 0556774358

פרשת בא

עלון מספר: 17

ויהי נועם

הסיפור אולי ידוע, המשל מפורסם, אך בברכה זו אנחנו רוצים לברך אתכם...

כאשר רבי יצחק ביקש להיפרד מחברו, רבי נחמן. ביקש לברכו, וכך ברכו:

'אמשול לך משל, למה הדבר דומה - לאדם שהיה הולך במדבר והיה רעב ועיף וצמא, ומצא אילן שפירותיו מתוקין וצלו נאה, ואמת המים עוברת תחתיו, אכל מפירותיו, ושתה ממימיו, וישב בצילו.

וכשביקש לילך, אמר: אילן אילן, במה אברכך?

אם אומר לך שיהו פירותיך מתוקין - הרי פירותיך מתוקין, שיהא צילך נאה - הרי צילך נאה, שתהא אמת המים עוברת תחתך - הרי אמת המים עוברת תחתך. אלא: יהי רצון שכל נטיעות שנוטעין ממך יהיו כמותך.

אף אתה, במה אברכך? אם בתורה - הרי תורה, אם בעושר - הרי עושר, אם בבנים - הרי בנים.

אלא: יהי רצון שיהיו צאצאי מעיך כמותך'

ברכת מזל טוב
לידידי איש חי רב פעלים
ר' אברימי לוינגר הי"ו
עב"ג תחי' לרגל אירוסיו בשעטומ"צ. שיזכה לבנות בית נאמן בישראל.

קוביה זו יכולה להיות שלך!
זכיות רבות ייקפו לזכותך!
אפשרי לזכות: להצלחה / לע"נ / לרגל שמחה
פנו עוד היום - 0556774358

להשחזי את עצמך!

"למען תספר באוזני בנך וכן בנך."

בשבוע החולף דברנו בקליניקה, עם הורה על החדרת ערכים, והזכרתי לו את הפס' מפרשתנו, והוא ענה באירוניה: "בקושי אצל הבן אני מצליח, אצל הנכד? אני סמרטוט עבודה, אתה מכיר תפוז ששחטו אותו, ככה אני..."

סיפרתי לו: היה חוטב עצים אחד שהתקבל לעבודה, בבית חרושת לעצים. המשכורת הייתה טובה ותנאי העבודה טובים אף יותר, חוטב העצים התכוון למלא היטב את תפקידו.

ביום הראשון הוא התייצב אצל מנהל העבודה שנתן לו גרזן והקצה לו שטח ביער. האיש יצא ליער לכרות עצים בהתלהבות וביום אחד חטב 20 עצים! "ברכותיי" אמר לו מנהל העבודה, "תמשיך ככה". מעודד מדבריו של מנהל העבודה החליט חוטב העצים לשפר את תפוקתו ביום המחרת, לכן הלך לישון מוקדם מאוד. בבוקר הוא קם לפני כולם והלך ליער. למרות כל מאמציו הוא לא הצליח לחטוב יותר מ-16 עצים. 'אני בוודאי עייף' חשב לעצמו והחליט ללכת לישון עם שקיעת השמש.

עם הזריחה, הוא קם נחוש בדעתו לשבור את שיא 20 העצים, אבל באותו יום הגיע רק למחצית. למחרת חטב שבעה עצים, אחר כך חמישה ביום האחרון הוא ניסה כל אחר הצהריים לכרות את העץ השני. מודאג ממה שיאמר מנהל העבודה, הלך החוטב לספר לו את שאירע לו והבטיח שהוא מתאמץ עד סף אובדן חושיו.

"מתי השחזת לאחרונה את הגרזן שלך?" שאל המנהל אחרי ששמע את סיפור של החוטב.

"להשחזי? לא היה לי זמן להשחזי. הייתי עסוק מדי בכריתת העצים..."

הורים שנותנים את עצמם לילדים בלי גבול ולא מותירים לעצמם מרחב אישי, הם מזיקים לבריאות הנפש של עצמם ושל ילדיהם. כדי להצליח בחינוך, הורים חייבים להטעין את עצמם. לדאוג לעצמם לכל הצרכים הפיזיים והרגשיים. שיהיה להם אוורור - יציאה להתאווררות או משהו אחר שמדבר אליהם כמו זמן לקרוא ספר, וכדו'.

ההורים צריכים את המקום האישי הזה, ראשית בשביל עצמם, היות וזה צורך בסיסי של כל אדם. אבל גם מועיל כדי שהם יוכלו להעניק לילדים ולהיות בשבילם, כשיהיה להם יותר אנרגיה ויהיו מוטענים פיזית ורגשית, הם יוכלו לדאוג לילדים בצורה טובה יותר. וזה לא מתאפשר כשאין להורים זמן איכות שלהם עם עצמם או כשהילדים מחטטים להם בכל התחומים, ולהורים אין מרחב אישי. כמו"כ הורים חייבים שיהיה להם מרחב אישי לא פחות ממה שהילדים צריכים שיהיה להם מרחב, צריך גם לחנך את הילדים שיש להורים את המרחב שלהם.

המרחב האישי נתון הזדמנות להירגע ולהיטען מחדש. כך שגם בשביל ההורים וגם בשביל הילדים. חשוב שההורים יקפידו על שמירת המרחב האישי שלהם ולא יאפשרו לילדים לפגוע בו.

אנחנו בדיוק כמו החוטב, רוצים בכל יום להגיע להישגים ולתוצאות. אז איך זה שעם כל כך הרבה ההשקעה ומאמצים - הכל נשאר אותו דבר?

אנחנו רוצים לשפר את ההורות שלנו, את מערכות היחסים שלנו. אבל עם כל הרצון הטוב והניסיונות להשתפר, הכל נשאר תקוע באותו מצב! לעיתים, ישנו שיפור זמני אבל אחרי זה הכל קורס שוב כמו מגדל קלפים.

עלינו להשחזי את כלי העבודה שלנו - את עצמינו...

לבחון את דפוסי ההתנהגות שלנו ולקבל החלטה, לוותר על דפוסי שאינם מקדמים אותנו. עלינו להגדיר מטרות חדשות ולבדוק מדוע לא השגנו את הקודמות.

גם בהורות הבה נבדוק מהם הכלים שלנו.

הבה נבדוק האם היה לנו זמן 'להשחזי את עצמינו' לנוח. להתאוורר? כמה דקות ביום יכולות לחולל פלאים!

הבה שימו לב, האם יש בבית שלכם מספיק מרחב אישי להורים, באילו דברים אתם מרגישים שהילדים צריכים להיות מודעים למרחב האישי שלכם.

צריך שיהיה להורים מרחב אישי שהילדים לא יכולים להיכנס אליו גם מרחב פיזי, קיום ההלכה - מקום ישיבה של האבא, ויש מהדרים גם הכיסא של האם.

וכן חדר שינה - חדר שינה של ההורים צריך אישור להיכנס. (כדאי שהחדר שינה של ההורים יהיה נעול) ויש חפצים שהם רק של ההורים.

וגם מרחב של זמן של ההורים. ההורים לא חייבים להיות זמינים תמיד עבור הילדים.

כשההורים יושבים לדבר ביחד זה זמן שלהם, בלי הפרעות של הילדים. בזמן הזה ההורה צריך לומר לילד שהוא עסוק ואי אפשר להפריע לו כרגע. מרחב הורי כולל בין השאר לא להפריע להורים כשהם רוצים לאכול או לנוח, לא להיכנס לחדר כשאבא לומד, לא להפריע לאימא כשהיא בשיחה בטלפון, או כל צורך פיזי או רגשי של ההורים. (כמובן שיהיה לא בצורה מופרזת, שאז יצא שכרו בהפסדו.)

להזמנת הרצאות וייעוץ: 0583201525 | להערות / הארות ושאלות: n3201525@gmail.com

התווית השבועית

לא צריך זמנים קשים! לכל אחד יש קשיים! השאלה האם אנחנו שואבים מהק" שיים את החוזק על ידי מאמץ להגיע לזמנים טובים.

סיפור יציאת מצרים בפרשתנו מצוות "והגדת לבנך" צריכה ביאור. מדוע התורה מקפידה במיוחד על הסיפור שנעביר אותו לילדינו לפרטי פרטים ולכל ילד בשפתו ולרמתו. לחכם. לתם. הרשע. ולשאינו יודע לשאול. ובכלל בכל ענייני יצ"מ ההקפדה רבה: באי אכילת חמץ אפילו במשהו. לא להשאיר מהקרבת מאומה. מזכירים יצ"מ בכל ערב ובוקר. לכתוב זאת על מזוזות בתינו והתפילין. וכן קידוש וסוכה. וכיוצ"ב, מצוות רבות זכר ליציאת"מ. מדוע? מה יש במצווה זו וביום גדול זה יותר משאר המצוות??

תשובה לשאלה זו כותב הרמב"ן בפרשתנו: שהלימוד והסיפור הזה הוא אבן יסוד לכל היהדות כולה!!! ה'שריר החזק' ביותר שיכול לעמוד לאדם בכל מצב. לדעת ולחוש את האמת הנצחית שאין בלתה. הוא סיפור הלילה הזה!!! יצ"מ. מעמד הר סיני. והיותנו "עם סגולה" כי בנו חשק השם.

מסופר על יהודי שנקלע לקשיי פרנסה. בצר לו פנה לחברו מנהל הגן חיות, ושאלו אולי יש איזשהו עבודה אצלכם פנויה. אפילו משהו פשוט. משהו.. אומר לו המנהל האמת שכן. חסר לנו "קוף". דרישות התפקיד הם: גמישות מיידי. קפיצות לגובה. מהירות תגובה. והעיקר חשאיות מוחלטת. ו...שישאר ביינו. היהודי חושב קצת ומקבל עליו את התפקיד. כשמהרהר נו..מה לא עושים בשביל פרנסה. ויהי היום מיודעינו "הקוף" לאחר שפיזו לכל תרועות ההמון, אכל בננות לרוב, רצה לנוח מעט מהעמל, ונשען על הגדר המפרידה בין כלובו לכלוב "האדיות". לרוע מזלו הגדר הרעועה התנתקה ממקומה, כשפתאום הוא מוצא את עצמו מול אריה אימתני חשוף שניים הרוצה לטורפו. ה"קוף" מיודעינו נתקף בחרדה עצומה. כשבזווית עינו הוא רואה את כל הקהל צופים במתרחש, הוא מתחיל להוציא מפיו זעקה אחרונה "שמע... פתאום הוא שומע את האריה כשרוכן לעברו ואומר לו ששש... תשתוק תכף יפטרו את שנינו מפה... הקהל ההמום הבחין במתרחש וכעס רב החל לצוץ ולהתסיס את האווירה. האם נכון מה שראינו - ה'קוף' הוא בעצם אדם שהתחפש ושנים מהתל בנו? ניגשו למנהל הגן ודרשו ממנו לדעת את האמת..אינך מתבייש שנים אנו משלמים ממיטב כספינו לחזות במציאות הנפלאה של קופים משחקים, קופצים ואוכלי בננה. ואתה עבדת עלינו? ענה המנהל, אתם לא מתביישים? 50 שנה שהקוף צוחק, אוכל. בועט. עושה הכל. ומה בכך? פעם אחת הוא דיבר. מזה אתם עושים עסק??

תמונה אחת שווה אלף מילים!!! תמונת האמת הברורה, שנראתה בלילה הזה. בהנהגת הבורא שאין בלתו ושהוא השליט בכל. ומשגיח לפרטי פרטים. זהו ה'שריר החזק' ביותר המוכיח על המציאות כולה! האמת מול הבלבולים, הספקות, האמונות הטפלות והמשובשות, וכל הדמיונות. במה שהוכח לעין כל שאין עוד מלבדו אפס זולתו!!!

זהו המסר שחייבים ל'החיות' ולהעביר לילדנו. את המשקפיים האלו "משקפי האמונה" האמת הברורה שמחיה את האפילה, בימי חושך בלבול או הסתרה. להזכיר לעצמנו ולטעת בליבותנו את ההשגחה והמציאות האמתית והיחידה! וכפי שכותב וז"ל...מן הניסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בניסים הנסתרים שהם יסוד התורה כולה...עד שנאמין שכל דברינו ומקרינו כולם נסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם." כמה עוצמה ואושר נוכל להעניק לילדנו ולנו אם נשקיע מחשבה כיצד לפתח את ה'שריר החזק'-'משקפי האמונה'. בסיפור או בראיה נכונה. נשק רב עוצמה שילווים כל חייהם ברוממות של ישרים דרכי ה'! לסבלנות ולהודיה על כל הטוב שיש! ובעיקר לדעת שבי בחר השם!!!

הארות והערות יתקבלו בברכה במייל: 8929arnon@gmail.com

שאל את המומחים

בין שלי מתלונן "משעמם לי בחיים".
בכיתה ובבית מה ניתן לעשות?
יש לי ציין לאנו מנסים אבצ'יץ או פתיונות
אך בכל משעמם אומר.
תודה מראש!
מ'טל מ'סב

ילד שמתלונן על שעמום, הן בבית והן בכיתה, זהו ילד שצריך לחזק את תכונת האחריות שלו. ילד שיש לו אחריות המשתקפת בביצוע מטלות ותפקידים ועשייה חיובית, אין לו זמן להיות משועמם.

ילד שחסר לו באחריות ואין לו מטלות ותפקידים, מה שיש לו בראש זה שעמום והוא מבטא את החסך של חוסר האחריות שלו באמירה שהוא משועמם.

ממוצא הדברים נלמד, שהתלונה על שעמום היא סימפטום של אי לקיחת אחריות וביצוע תפקידים. לכן, מה שעלינו לעשות הוא, לא להתייחס כלל לתלונה הזו באופן ישיר, אלא להתחיל לטפל ברושש שלה, והיינו לקבוע לילד במסגרת

רות תפקידים לביצוע יום יומי ולהבהיר לו באופן פשוט וברור, שביצועם זה במסגרת אחריותו. אין לתת לילד לבצע בבת אחת ריבוי תפקידים ומטלות אלא להתחיל בהדרגה את אט, ומדי פעם להוסיף תפקיד או להאריך את משך זמן התפקיד.

ככלל, על התפקיד להיות מוגדר ומוסבר באר היטב עם תיחום ברור של אורך הזמן בו עליו לבצע את המטלה או השעה ביום בו הוא צריך לבצעה.

יש טעות של הורים, שבמקרה כזה ("משעמם לי") מנסים להעסיק את הילד ועושים פעולות שונות כדי למלאות את זמנו ולהפיג את שעמומו. זו טעות. ראשית, הילד לא לומד כיצד להפיג את שעמומו באופן עצמוני כי הרי זה תפקידם של ההורים... ושנית, העיקר חסר מן הספר, כי השעמום מגיע מאי לקיחת אחריות

מספקת לפי כישוריו וגילו של הילד דבר המוביל לשעמום, אך במידה והוא ייקח אחריות כפי שהסברנו, הכל יבוא על מקומו בשלום ולא ישמע עוד בביתנו "משעמם לי". יש אחריות. בהצלחה!

אשר על הכותב: הרב אשר מורסקי, מחבר ספרים, מטפל רגשי מבוקש, וכותב הבלוג המונמנטלי "דשימות תורניות" על נפש, נשמה ומה שביניהם, בכתובת: soulology.co.il

במסגרת 'שאל את המומחים' הנך יכול לשלוח שאלה למייל bs0583201525@gmail.com

ונעביר את השאלה לאחד מהיועצים שבמרכז. ובע"ה נפרסמה.

כבר חייכת היום?

- כל הפוסק ממשנתו מאכילין אותו גחלי ריטלין
- אם הבעיה שלך היא כסף, ואין לך כסף. אז אין לך בעיה, לא?

לזכות להרחיב את ההדפסה באזור מגורכם
להצלחה / לע"נ וכו'
פנו עוד היום למזכירות הארגון:
0556774358
או למייל:
bs0583201525@gmail.com

מהדורת הדפוס מודפסת בכמות מוגבלת, ברחבי הארץ. ניתן לקבל את הגיליון ללא תמורה בשליחת דוא"ל לכתובת: bs0583201525@gmail.com כמו"כ העלון נמצא באתרים: דרשו. לדעת.

הדפיסו
וקחו הביתה
לשבת קודש

058.329.7695